روی موج کوتاه

تایید تلویحی استعفای ذوالقدر توسط پزشکیان

رئیس جمهور و برخی از اعضای دولت در خصوص استعفای دبیر شورای عالی امنیت ملی واکنش نشـــان دادند. در حاشیه برگزاری نشست خبری روز شنبه مسعود پزشکیان به مناسبت روز خبرنگار، رئیس دولت چهاردهـــم با خبرنگاران، او و برخـــی از اعضای دولت چهاردهم به خبر استعفای ذوالقدر واکنش نشان دادند. پزشکیان در هنگام ثبت عکس یادگاری با خبرنگاران، و در پاسخ به سوال خبرنگار پیرامون استعفای ذوالقدر از دبیری شورای عالی امنیت ملی، گفت که یک سری اختلافات مطرح است که تلاش می کنیم برطرف شود. محســـن حاجی میرزایی، رئیس دفتر رئیس جمهوری، نیز از بیان جزئیات در این باره پرهیز کرد و گفت که هر زمان حکمی منتشر شد، آن را مشاهده می کنید.

عمان:

مذاکرات درباره تنگه هرمز «مثبت و سازنده» پیش می رود

عمان روز شنبه اعلام کرد که مذاکرات با ایران درباره نحوه اداره تنگه هرمز در آینده «مثبت و سازنده» بوده است. این وزارتخانه همچنین اعلام کرد: «مذاکرات جاری درباره نحوه کشتیرانی در تنگه هرمز در فضایی مثبت و سازنده در حال انجام است.» وزارت خارجه عمان از همه طرف‌ها خواست از هر گونه اقدامی که ممکن است روند پیشرفت مذاکرات را به خطر بیندازد، خودداری کنند.

سخنگوی ارتش:

وضعیت موجود در تنگه هرمز تغییر نخواهد کرد

سخنگوی ارتش با تاکید بر اینکه نظم ایرانی حاکم بر تنگه هرمز غیرقابل بازگشت است، گفت: آمریکا چاره‌ای جز پذیرش وضعیت موجود ندارد و گرنه متحمل هزینه‌هایی به مراتب بیشتر از گذشته خواهد شـــد. محمد اکرمی نیا در تجمع مردمی منطقه چیتگر تهران، به وضعیت تنگه هرمز اشاره و تاکید کرد: امروز نظم ایرانی بر تنگه هرمز حاکم است و نیروهای مسلح ایران اسلامی، تا تثبیت کامل این نظم، با قدرت ایستاده‌اند. نیروهای مسلح در این مسیر، هم از انگیزه و اراده مستحکم برخورند و هم از توان دفاعی لازم.

معاون ترامپ:

ایران به ما گفته است برای عبور از تنگه هرمز عوارض نخواهد گرفت

معاون رئیس جمهور آمریکا در واکنش به اظهارات برخی چهره‌ها در داخل ایران درباره دریافت عوارض از کشـــتی های عبوری گفت: «مذاکره کنندگان ایران به ما گفته‌اند هیچ برنامه‌ای برای دریافت عوارض یا دیگر مبالغ از تنگه هرمز ندارند.» جی دی ونس، اعلام کرد انتظار واشنگتن این است که میزان انتقال نفت و گاز از خلیج فارس به ســـطح پیش از آغاز درگیری‌ها باز گردد؛ موضوعی که به گفته او، مقام‌های ایرانی نیز در گفت‌وگوها بر آن تأکید کرده‌اند. او با این حال تأکید کرد واشنگتن صرفاً به این وعده اعتماد نخواهد کرد و عملکرد واقعی تهران را زیر نظر می گیرد: «ما اعتماد نمی کنیم؛ راستی آزمایی می کنیم. به حرف‌ها نگاه نمی کنیم، به اقدامات نگاه می کنیم.

سخنگوی سپاه:

بازگشایی تنگه هرمز به مذاکرات ایران و عمان ارتباطی ندارد

سخنگوی ســـپاه گفت: بازگشـــایی تنگه هرمز هیچ ارتباطی به مذاکرات ایران و عمـــان ندارد و منوط به پذیرش شـــرایط ایران است. سردار حسین محبی در حاشیه نشست با اهالی رسانه استان هرمزگان که به مناسبت گرامیداشـــت روز خبرنگار برگزار شد، در گفت‌وگو با رسانه‌های استان و در پاسخ به پرسش خبرنگار تسنیم درباره وضعیت مسدود بودن تنگه هرمز و الزامات بازگشایی آن اظهار داشت: بازگشایی تنگه هرمز سازوکار حقوقی و دفاعی خاص خود را دارد و این موضوع کاملاً مستقل بوده و هیچ گونه ارتباطی به فرایند مذاکرات میان ایران و عمان ندارد.

سخنگوی قوه قضاییه ایران:

محمدباقر خرازی به دادگاه ویژه روحانیت احضار شد

سخنگوی قوه قضاییه به خبرنگاران گفت که محمدباقر خرازی به دادگاه ویژه روحانیت احضار شده است. اصغر جهانگیر، دیروز در نشست خبری افزود: «بلافاصله پس از اظهارات مطرح‌شده، دادگاه ویژه روحانیت نســـبت به تحت تعقیب قرار دادن وی اقدام کرد و بر اساس آخرین اطلاعی که دارم، امروز ایشان به دادگاه ویژه روحانیت احضار شده است.» سخنگوی قوه قضاییه ایران اضافه کرد «اتهامات متعدد می تواند مطرح باشد، اما در حال حاضر نمی توان پیش از تفهیم اتهام، عنوان مشخصی را اعلام کرد.» آقای جهانگیر گفته است در صورتی که آقای خرازی «در دادگاه ویژه روحانیت حضور پیدا نکند، حتماً جلب خواهد شد.»

سی‌ان‌ان:

رئیس ستاد مشترک آمریکا به دنبال «راه خروج» از جنگ با ایران است

شبکه سی‌ان‌ان به نقل از سه منبع آگاه گزارش داده است که ژنرال دن کین، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح آمریکا، در هفته‌های اخیر به مقام‌های ارشد دولت دونالد ترامپ گفته است که واشنگتن باید برای جنگ با ایران «راه خروج» پیدا کند. به گفته این منابع، کین معتقد است که گزینه‌های نظامی موجود برای تشدید جنگ ممکن است نتیجه معکوس بدهد و اتکا به حملات هوایی به تنهایی بعید است اهداف اعلام‌شده دونالد ترامپ را محقق کند. سی‌ان‌ان می گوید که ژنرال کین نگرانی های خود را با مقام‌هایی از جمله جان رتکلیف، رئیس ســـیا، مارکو روبیو، وزیر خارجه، و جی دی ونس، معاون رئیس جمهوری، در میان گذاشته است.

دستگیری چهار متهم قتل حمیدرضا رجب‌زاده، مداح سرشناس

در جریان تحقیقات پرونده قتل حمیدرضـــا رجب‌زاده، مالک خودروی مورد استفاده در ربایش شناسایی و بازداشت شد. این فرد در اعترافات خود از مشـــارکت چهار نفر دیگر در این اقدام و دریافت وعده چند هزار دلار برای اجرای آن خبر داده است. با شناسایی مالک خودرویی که رجب‌زاده با آن ربوده شـــده بود، ۴ متهم قتل این مداح دستگیر شدند. به گزارش تسنیم، این فرد که در ابتدا منکر هر گونه ارتباط با این ماجرا بود، نهایتا اعتراف کرد که با تحریک شـــبکه‌ای معاندین در خارج از کشور، به همراه ۴ نفر دیگر اقدام به ربودن حمیدرضا رجب‌زاده کرده اســـت. آنها در ادامه اقدام به شکنجه و قتل او کرده و تصاویری را هم برای خانواده او ارسال کرده‌اند. به گفته این متهم، آن‌ها با وعده دریافت چند هزار دلار، اقدام به ربودن و قتل رجب‌زاده کرده‌اند.

بازگشت کنوانسیون خزر به مجلس پس از هشت سال، در حالی که گره خطوط مبدأ همچنان ناگشوده است

تسهیم کاسپین با خط مرزی مجهول

نهال فرخی

دولت پـــس از نزدیک به هشـــت ســـال، یکی از حســـاس‌ترین پرونده‌های سیاســـت خارجی ایران را دوباره روی میز مجلس گذاشـــته اســـت؛ کنوانســـیون رژیم حقوقی دریای خزر که مرداد ۱۳۹۷ در آکتائوی قزاقســـتان به امضای ســـران پنج کشور ساحلی رسید، اما ایران تاکنون فرایند تصویب داخلی آن را تکمیل نکرده اســـت. ارسال لایحه تصویب کنوانسیون به مجلس به‌خودی‌خود می‌توانست ادامه طبیعی پرونده‌ای باشد که بیش از دو دهه درباره آن مذاکره شـــده، اما یک مساله، تصمیم کنونی دولت را به پرسشی سیاسی و حقوقی تبدیل می کند و یکـــی از مهم‌ترین اختلاف‌های باقی‌مانده ایـــران، یعنی «خطوط مبدأ» همچنان دست‌کم به‌طور علنی تعیین تکلیف نشده است.

خزر پیش از پنج تکه شدن

تا پیش از فروپاشـــی اتحاد جماهیر شوروی، خزر عملاً میان دو کشور ساحلی قرار داشت؛ ایران در جنوب و شوروی در شـــمال و روابط حقوقی دو طرف عمدتاً بر دو سند استوار بود، عهدنامه مودت ایران و شوروی در سال ۱۹۲۱ و قرارداد بازرگانی و بحرپیمایی ســـال ۱۹۴۰. عهدنامـــه ۱۹۲۱ در شرایطی امضا شد که حکومت تازه‌تأسیس شوروی کوشید بخشی از امتیازات روسیه تزاری در ایران را کنار بگذارد. یکـــی از آثار مهم آن بـــرای ایران، بازگشت حق کشتیرانی در خزر بود؛ حقی که پس از ترکمانچای و برتری دریایی روسیه تزاری به‌شدت محدود شده بود. در متن عهدنامه، ایران و شوروی از حق برابر برای کشتیرانی آزاد زیر پرچم‌های خود برخوردار شدند و همین مفهوم «بالسویه» بعدها به یکی از پایه‌های اســـتدلال طرفداران سهم ۵۰ درصدی ایران تبدیل شد.

قرارداد ۱۹۴۰ نیز روابط دریایی دو کشـــور را تکمیل کرد و کشـــتیرانی در خزر عمـــلاً به ایران و شـــوروی اختصاص یافت و حضور کشتی‌های کشورهای ثالث محدود شد و در ادبیات دو کشور نیز خزر به‌عنوان پهنه‌ای متعلق به ایران و شوروی شناخته می‌شـــد. اما یک نکته اساســـی در هر دو قرارداد وجود دارد که هیچ‌کدام خزر را با خطی به دو نیمه تقسیم نکردند و هیچ ماده‌ای وجود ندارد که بگوید ۵۰ درصد مســـاحت، آب یا بســـتر خزر متعلق به ایران و ۵۰ درصد دیگر متعلق به شوروی است و همین تفاوت میان «برابری برخی حقوق» و «مالکیت نصف دریا» منشـــأ یکی از بزرگ‌ترین اختلاف‌های بعدی شد.

سهم ۵۰ درصدی؛ حق تاریخی یا یک برداشت حقوقی؟

طرفداران نظریه ۵۰ درصد استدلال می کنند خزر پیش از سال ۱۹۹۱ پهنه‌ای مشترک میان دو کشـــور بوده و حقوق دو طرف در آن برابر شناخته شده است؛ بنابراین فروپاشـــی شوروی نمی‌تواند موجب کاهش حقـــوق ایران شـــود. از این منظر، جمهوری‌های تازه استقلال‌یافته باید وارث سهم شوروی می‌شدند، نه اینکه سهمی از حقوق ایران دریافت کنند.

این استدلال از نظر سیاسی قابل فهم است، اما تبدیل «حقوق برابر» به «مالکیت ۵۰ درصدی» با یک مشکل مهم روبه‌روست: در قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ چنین تقسیم مالکیتی صورت نگرفته بود.

به همین دلیل، رد ادعـــای ۵۰ درصد لزوماً به معنای پذیرش اعداد ۱۱ یا ۱۳ درصد نیست و این دو موضوع در مناقشه سیاسی ایران بارها به یکدیگر گره خورده‌اند، در حالی که از نظر حقوقی دو مسئله متفاوت‌اند. ممکن است ادعای مالکیت ۵۰ درصدی ایران مبنای قراردادی محکمی نداشـــته باشد و همزمان روش تقسیم موردنظر برخی کشورهای ساحلی که سهم ایران را به حدود ۱۳ درصد نزدیک می کند نیز از سوی تهران پذیرفته نشده باشد و گره اصلی دقیقاً از همین جا آغاز شد.

نبرد بر سر ۲۰ درصد

در دوران ریاســـت‌جمهوری محمـــد خاتمی، موضع ۲۰ درصدی ایران برجسته‌تر شد. استدلال تهران این بود که اگر قرار است خزر میان پنج کشور تقسیم شود، ایران نباید کمتر از یک‌پنجم آن را در اختیار داشته باشـــد. روایت دیگری از همان دوره نیز بعدها از سوی عبدالله رمضان‌زاده، سخنگوی دولت اصلاحات، مطرح شد. او گفته است در آستانه اجلاس سران کشورهای ساحلی در عشق‌آباد در ســـال ۱۳۸۱، محمد خاتمی پس از اطلاع از نصب نقشـــه‌ای که محدوده ایران را ۱۱.۳ درصد نشان می‌داد، از ســـفر خودداری کرد تا آن نقشـــه کنار گذاشته شـــود. این روایت را باید به‌عنوان روایت رمضـــان‌زاده خواند، اما در هر حال نشـــان‌دهنده حساسیت سیاســـی دولت وقت نسبت به پذیرش عددی نزدیک به ۱۱ یا ۱۳ درصد است. با این همه، یک تمایز همچنان ضروری اســـت که موضع ۲۰ درصدی ایران به معنای وجود مرز تثبیت‌شده‌ای نبود که عملاً یک‌پنجم خزر را در حاکمیت ایران قرار داده باشـــد. ۲۰ درصد یـــک مطالبه و موضع مذاکراتی مهم تهران بود، نه سهمی که پنج کشور بر سر آن توافق کرده باشند.

بالاخره سهم ایران چقدر است؟

شاید هیچ پرسشی درباره خزر به اندازه همین سؤال موجب سردرگمی افکار عمومی نشده باشد. عدد ۵۰ درصـــد عمدتاً از تفســـیر برابری حقوق ایران و شـــوروی در نظام حقوقی پیش از ۱۹۹۱ سرچشـــمه می‌گیرد، نه از قراردادی که نیمی از خزر را به ایران واگذار کرده باشد. عدد ۲۰ درصد، مطالبه‌ای بود که ایران در بخش مهمی از مذاکرات پس از فروپاشی شوروی مطرح کرد و حاضر نبود روش‌هایی را بپذیرد که نتیجه‌ای کمتر از آن ایجاد می‌کرد. اعداد حدود ۱۱ تا ۱۳ درصد نیز عمدتاً به وضعیت جغرافیایی ساحل ایران، خط فرضی آستارا ـ حسنقلی و نتایج احتمالی برخی روش‌های تقسیم خزر مرتبط‌اند. اما نکته تعیین‌کننده این است که تا امروز هیچ توافق پنج‌جانبـــه‌ای وجود ندارد که یکی از این اعداد را به‌عنوان «ســـهم نهایی ایران از کل دریای خزر» تعیین کرده باشد و این واقعیت برای فهم آنچه در سال ۱۳۹۷ اتفاق افتاد اهمیت اساسی دارد.

آکتائو؛ توافق بزرگ بدون تعیین سهم ایران

پس از بیـــش از دو دهه مذاکره، ســـران ایران، روســـیه، قزاقســـتان، جمهـــوری آذربایجان و ترکمنستان در مرداد ۱۳۹۷ در آکتائو قزاقستان «کنوانســـیون رژیم حقوقی دریای خزر» را امضا کردند. اما متن کنوانسیون یک واقعیت مهم را نشان می‌داد که این سند سهم درصدی ایران یا هیچ کشور دیگـــری را تعیین نکرده بود. کنوانســـیون عرض آب‌های سرزمینی هر کشور را تا ۱۵ مایل دریایی تعیین کرد و در کنار آن منطقه ۱۰ مایلی ماهیگیری را به رسمیت شناخت. مقرراتی درباره کشتیرانی، محیط‌زیست، همکاری‌های دریایی و استفاده از خزر وضع شـــد و یکی از مهم‌ترین اصول امنیتی آن، ممنوعیت حضور نیروهای مسلح کشورهای غیرساحلی در خزر بود.

شرطی که قرار بود قبل از مجلس اجرا شود

از سوی دیگر محمدجواد ظریف سال‌ها بعد در کتاب «پایاب شکیبایی» هنگام تشریح ملاحظات ایران درباره کنوانسیون خزر به نکته‌ای اشاره کرد که اکنون، با ارسال لایحه به مجلس، اهمیتی تازه یافته است. او نوشت «نکته چهارم و کلیدی این است که جمهوری اسلامی ایران در گفت‌وگوها اعلام کرده که تنها زمانی کنوانسیون جامع حقوقی کاسپین را برای تصویب به مجلس ارائه می کند که خطوط مبدأ مورد توافق قرار گرفته باشد.» این عبارت الزاماً به این معنا نیست که دولت از نظر قانون اساسی یا حقوق داخلی فاقد اختیار ارســـال کنوانسیون به مجلس اســـت؛ برای چنین نتیجه‌ای باید وجود یک الزام حقوقی مستقل اثبات شود.

بازگشت به مجلس پس از هشت سال

حال تصمیم اخیر دولت برای ارسال کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر به مجلس، پس از نزدیک به هشت سال توقف، پرسش‌هایی درباره چرایی و زمان‌بندی این اقدام ایجاد کرده اســـت. کما اینکه تحولات امنیتی منطقه می‌تواند بر اهمیت برخی مفـــاد کنوانســـیون، از جملـــه ممنوعیت حضور نیروهای نظامی کشـــورهای غیرساحلی در خزر، افزوده باشـــد؛ و تصویب کنوانســـیون به معنای تعیین سهم مشـــخص ایران از دریای خزر نیست و موضوع تحدید حدود بستر و زیربستر همچنان نیازمند مذاکرات جداگانه با کشـــورهای ساحلی است. از این رو، مساله اصلی برای ایران تأثیر تصویب کنوانسیون بر قدرت چانه‌زنی در مذاکرات مربوط به خطوط مبـــدأ و مرزهای دریایـــی با جمهوری آذربایجان و ترکمنستان است. دولت باید روشن کند چرا، برخلاف ملاحظات مطرح‌شده در زمان امضای کنوانسیون، اکنون تصویب آن بدون حل کامل این مســـائل را مناســـب می‌داند. همچنین بحث‌هایی مانند «ســـهم ۱۳ درصـــدی ایران» مستقیماً در متن کنوانسیون مطرح نشده و نباید جای پرسش‌های حقوقی و راهبردی اصلی را بگیرد. در صورت طرح تصویب مشروط نیز، مجلس باید توجه داشته باشـــد که نمی‌تواند به‌طور یک‌جانبه مفاد توافق میان پنج کشور را تغییر دهد و هر گونه حق شرط یا اعلامیه تفسیری باید با قواعد حقوق بین‌الملل و واکنش سایر اعضا سازگار باشد.

آیا مجلس می‌تواند کنوانسیون را مشروط تصویب کند؟

در بررسی کنوانسیون، یکی از گزینه‌های مطرح برای مجلـــس می‌تواند تصویـــب آن همراه با حق شرط یا اعلامیه تفسیری باشد؛ با این حال، چنین اقدامی نمی‌تواند به‌صورت یک‌جانبه مفاد توافق پنج کشـــور را تغییر دهد. تفاوت میان این دو ابزار و امکان استفاده از آنها به متن کنوانسیون و قواعد حقوق بین‌الملل بســـتگی دارد. از این رو، هر گونه تصویب مشروط باید از نظر حقوقی با مفاد و اهداف کنوانسیون سازگار باشد و واکنش سایر کشورهای عضو نیز در نظر گرفته شـــود؛ در غیر این صورت، ممکن است به جای رفع ابهامات، اختلافات حقوقی جدیدی ایجاد کند.

تحولات امنیتی منطقه می‌تواند بر اهمیت برخی مفاد کنوانسیون، از جمله ممنوعیت حضور نیروهای نظامی کشورهای غیرساحلی در خزر، افزوده باشد؛ و تصویب کنوانسیون به معنای تعیین سهم مشخص ایران از دریای خزر نیست و موضوع تحدید حدود بستر و زیربستر همچنان نیازمند مذاکرات جداگانه با کشورهای ساحلی است

حال کنوانسیون روی میز مجلس قرار دارد، اما دست‌کم در اطلاعاتی که تاکنون علنی شده، هنوز خبری از توافق نهایی پنج کشور درباره خطوط مبدأ نیست و اگر توافقی حاصل نشده، چه محاسبه سیاسی، حقوقی یا امنیتی باعث شده شرطی که وزیر خارجه دولت امضاکننده آن را «کلیدی» می‌خواند، دیگر مانع ارسال کنوانسیون به مجلس نباشد؟

سه راه پیش روی مجلس

مجلس اکنـــون عملاً با ســـه انتخـــاب اصلی روبه‌روست. راه نخســـت، تصویب کنوانسیون در وضعیت فعلی اســـت. مزیت این گزینه آن اســـت که ایران پس از هشت ســـال بلاتکلیفی، به فرایند شکل‌گیری رژیم حقوقی جدید خزر می‌پیوندد و اصولی مانند منع حضور نظامی کشورهای ثالث، قواعد کشتیرانی و سایر ترتیبات مشترک تثبیت می‌شوند. در مقابل، منتقدان خواهند پرسید چرا ایران پیش از تعیین خطوط مبدأ، اهرم تصویب را کنار گذاشته است.

راه دوم، تعویق تصویب تا حصول توافق درباره خطوط مبدأ است؛ همان ترتیبی که براساس روایت ظریف، ایـــران در مذاکرات مطرح کـــرده بود. این گزینه ابزار فشار تهران را حفظ می کند، اما می‌تواند بلاتکلیفی کنوانسیون را برای مدت نامعلومی ادامه دهد و مخالفت دیگر کشـــورهای ساحلی را در پی داشته باشد.

راه سوم، تلاش برای تصویب همراه با اعلامیه‌ها یا ترتیبات حقوقی مکمل است؛ مسیری میان دو گزینه نخســـت که موفقیت آن کاملاً به محتوای حقوقی این ترتیبات و پذیرش آثار آنها در روابط با سایر طرف‌ها بستگی خواهد داشت. هیچ کدام از این سه مسیر بدون هزینه نیست.

مساله اصلی این است که دولت و مجلس بدانند در برابر هر امتیازی که به دست می‌آورند، چه ابزار یا موقعیتی را واگذار می کنند.

نه ۵۰ درصد، نه ۱۳ درصد؛ مسئله جای دیگری است

بیش از سه دهه پس از فروپاشی شوروی، هنوز بخش بزرگی از مناقشه عمومی خزر در ایران حول یک سؤال می‌چرخد: «سهم ایران چقدر است؟»

اما شاید همین سؤال از ابتدا بیش از اندازه ساده بوده است. پنج کشور در آکتائو بر سر بخش بزرگی از قواعد خزر توافق کردند، اما یکی از حساس‌ترین مسائل برای ایران را حل‌نشـــده باقی گذاشتند و آن نیز خطوط مبـــدأ و پـــس از آن تحدید حدود بخش‌هایی از بســـتر و زیربســـتر که هنوز تعیین تکلیف نشده‌اند.

حال کنوانسیون روی میز مجلس قرار دارد، اما دست‌کم در اطلاعاتی که تاکنون علنی شده، هنوز خبری از توافق نهایی پنج کشـــور درباره خطوط مبدأ نیست و اگر توافقی حاصل نشده، چه محاسبه سیاسی، حقوقی یا امنیتی باعث شده شرطی که وزیر خارجه دولت امضاکننـــده آن را «کلیدی» می‌خواند، دیگر مانع ارسال کنوانسیون به مجلس نباشد؟ و اگر شرایط جنگ و مناسبات تازه تهران و مسکو در این تغییر محاسبه مؤثر بوده، دولت باید توضیح دهد منفعتی که ایران امروز از اجرایی‌شدن کنوانسیون به دست می‌آورد، چگونه با پرونده‌های حل‌نشده فردای خزر موازنه شده است. کما اینکه پرونده خزر با رأی مجلس بســـته نخواهد شـــد؛ شـــاید تازه پس از آن معلوم شود ایران برای بخش حل‌نشده این دریا با چه دست و چه کارت‌هایی پای میز مذاکره خواهد نشست؟

گزارش

عراقچی:

توافق با عمان درباره مسیر تردد هرمز نزدیک است؛ بازگشایی منوط به شرایط دیگر

وزیر امور خارجه گفت: مذاکرات با عمان در حال انجام است و خیلی به توافق نزدیک هستیم، اما باز شـــدن تنگه هرمز تابع شرایط دیگری است.

به گزارش ایرنا، «سید عباس عراقچی»، روز شنبه ۱۷ مرداد در حاشیه نشســـت خبری رئیس جمهور در جمع خبرنگاران با تاکید بر نزدیک شدن ایران و عمان به یک توافق برای تعیین مسیر موقت تردد در تنگه هرمز گفت: «میان نیروهای نظامی و دریایی دو کشور بر اساس نقشه‌های موجود مذاکراتی انجام شده است که با جمع‌بندی این مذاکرات، مسیر جدید مشخص خواهد شد.»

وی ادامه داد: «مذاکرات با عمان در خصوص ساز و کار حقوقی و مدیریت تنگه هرمز در خصوص تعیین مسیر تردد تنگه هرمز در حال انجام است و خیلی به توافق نزدیک هستیم، اما باز شدن تنگه هرمز تابع شرایط دیگری از جمله جبران موارد نقض تفاهم نامه اسلام آباد از سوی امریکا است.»

وزیر امور خارجه توضیح داد: «در گذشـــته TSS یا مسیری وجود داشـــت که دیگر از نظر جمهوری اسلامی این مسیر برای تردد کشتی‌ها قابل قبول نیست و لازم است یک TSS جدیدی در نظر گرفته شود که البته دارای پیچیدگی‌های گسترده فنی و حقوقی است.»

عراقچی تاکید کرد: «با توجه به پیچیدگی های فنی و حقوقی فعلا درباره یک مسیر موقت صحبت می کنیم. قبل از دستیابی به مسیر جدید مسیری موقت به عنوان که پایه مسیر اصلی خواهد بود در نظر گرفته خواهد شـــد، در این خصوص میان نیروهای نظامی و دریایی دو کشور بر اساس نقشه‌های موجود مذاکراتی انجام شده اســـت که با جمع‌بندی این مذاکرات، مسیر جدید مشخص خواهد شد.»

وزیر امور خارجه تصریح کرد: «موارد نقض تفاهم‌نامه پاکستان باید یک به یک پیگیری شود و این امریکا بود که تفاهم‌نامه را نقض کرد. بند پنج تفاهمنامه توسط جمهوری اسلامی ایران در حال انجام بود و قرار بود ظرف یک ماه شـــرایط تردد به حالت عادی بازگردد که اتفاقاً در طول دو هفته میـــزان ترددها به ۶۰ درصد شرایط عادی رســـید، اما آمریکایی‌ها به دنبال ایجاد مسیرهای جدیدی در تنگه هرمز بودند و علی‌رغم تذکرهایی که کشورمان داد، آنان به دنبال خدشـــه‌دار کردن مدیریت ایران و تنگه هرمز برآمدند لذا نقض یادداشت تفاهم و مدیریت ایران بر تنگه هرمز از سوی جمهوری اسلامی ایران به هیچ عنوان پذیرفتنی نیست.»

گزارش

از سوی ذوالقدر اعلام شد؛

۶ شرط ایران برای بازگشایی تنگه هرمز

دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران ۶ شرط را برای بازگشایی تنگه هرمز از سوی ایران اعلام کرد. محمدباقر ذوالقدر، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران امروز در پیامی درباره شروط ایران برای بازگشایی تنگه هرمز نوشت: شورای عالی امنیت ملی هرگز کوتاه نخواهد آمد؛ چه در جنگ و چه در مذاکره.

متن این پیام به شرح زیر است: تا آمریکا رفتارش را تصحیح نکند، تنگه هرمز باز نمی‌شود، تصحیح رفتار یعنی:

۱-ایران را هرگز و با هیچ زبانی تهدید و به مقدسات این ملت توهین نکند

۲-به جنگ و تجاوز علیه ایران و متحدان ایران در لبنان، فلسطین، یمن و عراق برای همیشه پایان دهد

۳-محاصره دریایی را بردارد و نیروهای نظامی (دریایی و هوایی) خود را از پیرامون ایران خارج کند

۴-خسارت‌های دو جنگ تجاوزکارانه و تحمیلی به ایران را بی کم و کاست بپردازد

۵-تحریم‌های ظالمانه و غیرقانونی علیه ملت ایران را بردارد

۶-دارائی های مسدود شده و دزدیده شده مردم ایران را بی قید و شرط آزاد کند

این‌ها مطالبات مردم مبعوث شده ایران است که در یکصد و شصت روز حضوری بی‌امان در میدان و خیابان آن را فریاد زده‌اند.

شورای عالی امنیت ملی هرگز کوتاه نخواهد آمد؛ چه در جنگ و چه در مذاکره.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۲۲۹۷۹۱

برابر آرا صادره هیاتهای موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نماید.

ردیف -۱ برابر رأی شماره ۶۵۵۸ مورخ ۳۰/۰۳/۱۴۰۵ هیأت چهارم لذا مالکیت آقای سید حسین حسینی خیرآبادی به شناسنامه شماره ۱۵ کدملی ۱۰۹۱۸۹۰۱۱۰ صادره نجف آباد فرزند سید محمد در ششدانگ یکباب ساختمان به استثنای بهای ثمنیه اعیانی به مساحت ۱۵۲/۵۷ متر مربع پلاک شماره ۲۲۳ فرعی از ۴۰ اصلی واقع در بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت احمد سینایی اصفهانی فرزند غلامرضا و حاج محمدجعفر شعربافیون فرزند حاجی محمدحسین و حاج سیدحسن احمدزاده فرزند سیدعلی اسناد ۳۶۱۲ مورخ ۲۷/۰۲/۱۹ دفترخانه ۶۵ اصفهان و ۳۹۵۹ مورخ ۲۷/۱۱/۱۰ دفترخانه ۶۵ اصفهان و ۱۶۷۵۹ مورخ ۳۸/۶/۸ دفترخانه ۶۲ و ۷۰۷۷ مورخ ۳۷/۰۳/۲۹ د دفتر خانه ۵۶ اصفهان تأئید است.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۱۸

احمد کاشف—رییس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان لاهیجان

شناسه آگهی: ۲۲۲۸۱۹۲

برابر رای بشماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۸۰۰۵۰۰۳۷۴۵ مورخه ۱۴۰۵/۰۳/۱۸ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی لاهیجان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی مسلم هادی پور شیخانی فرزند علی به شماره شناسنامه ۱۵ کد ملی ۲۷۲۲۰۵۶۸۰۱ صادره از لاهیجان_ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۲۹۶/۵ مترمربع به شماره پلاک فرعی ۱۱۰۱ مفروز از ۱۲۴ فرعی از سنگ اصلی ۱۲ واقع در دیزبن لاهیجان بخش ۱۴ گیلان به نشانی:لاهیجان _دیزبن از مورد مالکیت موسی تندر تأیید و محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود و در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول گواهی اقامه دعوی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۳۲۶/۱/م الف

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۵/۱۸

شهریار سلیمی بازنشین— رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان لاهیجان